

การประเมินหลักสูตรการศึกษาระดับบัณฑิต (หลักสูตร 5 ปี) สาขาวิชาการสอนศิลปะ
(หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2554) คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา *
An Evaluation of the Bachelor of Education Program (5 Years)
in Art Teaching, (Revised A.D. 2011), Faculty of Education,
Burapha University

กิตติคุณ หุตะมาน**

Kittikuno53@hotmail.com

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อประเมินหลักสูตรการศึกษาระดับบัณฑิต (หลักสูตร 5 ปี) สาขาวิชาการสอนศิลปะ (หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2554) คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา ตามกรอบการประกันคุณภาพการศึกษาภายในระดับหลักสูตร 2) เพื่อประเมินหลักสูตรการศึกษาระดับบัณฑิต (หลักสูตร 5 ปี) สาขาวิชาการสอนศิลปะ (หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2554) คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2552 3) เพื่อประเมินหลักสูตรการศึกษาระดับบัณฑิต (หลักสูตร 5 ปี) สาขาวิชาการสอนศิลปะ (หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2554) คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา ตามรูปแบบชิปปี้ (CIPP model) โดยประชากรที่ใช้ในการวิจัยใช้ผู้เกี่ยวข้องรวมทั้งสิ้นจำนวน 313 คน อันประกอบด้วย ผู้เชี่ยวชาญด้านหลักสูตร อาจารย์ประจำหลักสูตร อาจารย์ผู้สอน นิสิตผู้บริหารสถานศึกษาและครูพี่เลี้ยงที่นิสิตฝึกปฏิบัติการสอน

ผลการวิจัย พบว่า

1) ผลการประเมินหลักสูตรการศึกษาระดับบัณฑิต (หลักสูตร 5 ปี) สาขาวิชาการสอนศิลปะ (หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2554) คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา ตามกรอบการประกันคุณภาพการศึกษาภายในระดับหลักสูตร พบว่า ผลการประเมินอยู่ในระดับคุณภาพดี

2) ผลประเมินหลักสูตรการศึกษาระดับบัณฑิต (หลักสูตร 5 ปี) สาขาวิชาการสอนศิลปะหลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2554 คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา พบว่า มีผลการดำเนินงานตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2552

3) ผลประเมินหลักสูตรการศึกษาระดับบัณฑิต (หลักสูตร 5 ปี) สาขาวิชาการสอนศิลปะ (หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2554) คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา ตามความคิดเห็นของอาจารย์ประจำหลักสูตร อาจารย์ผู้สอน นิสิต

* งานวิจัยนี้ได้รับทุนในการทำวิจัยจากคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา ประจำปีงบประมาณ 2558

** อาจารย์ประจำภาควิชาการจัดการเรียนรู้ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา

ผู้บริหารสถานศึกษาและครูพี่เลี้ยง พบว่า มีความเหมาะสมในระดับมากทุกด้าน และผู้เชี่ยวชาญมีความคิดเห็นต่อหลักสูตรว่าควรปรับปรุงวัตถุประสงค์ของหลักสูตรและวิชาเอก

คำสำคัญ การประเมินหลักสูตร หลักสูตรการศึกษาบัณฑิตสาขาวิชาการศึกษาศิลปะ

Abstract

The purpose of this research were as follows : 1) to evaluate the Bachelor of Education program (5 Years) in Art teaching (Revised A.D. 2011) according to standard framework of internal quality assurance; 2) to evaluate the curriculum based on the Thai Qualifications Framework for Higher Education (2009), and 3) to evaluate the curriculum based on the CIPP model. The population of 313 people who associated with the curriculum including curriculum experts, committee members of the program, instructors, undergraduate students, school administrators and supervising teachers.

The results were as follows:

1) The Bachelor Education Program (5 Years) in Art teaching (Revised A.D.2011) Faculty of education, Burapha University according to standard framework of internal quality assurance was at good level

2) The curriculum was operated in accordance with the Thai Qualification Framework for Higher Education (2009).

3) The data from committee members of the program, instructors, undergraduate students, school administrators and supervising teachers revealed that the curriculum was at high level of suitability in all aspects. The curriculum experts recommended changing the objective of the program and major-specific courses.

Keywords Evaluation of Curriculum, Bachelor of Education Program in Art Teaching

บทนำ

หลักสูตรเป็นกรอบหรือแนวทางที่นำมาใช้ในการจัดการเรียนการสอน เป็นมวลประสบการณ์ทั้งหมดที่จัดขึ้นเพื่อให้แก่ผู้เรียนเพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนได้พัฒนาความรู้ ความสามารถและคุณลักษณะตามความมุ่งหมายของการจัดการศึกษาที่กำหนดไว้ โดยสถาบันการศึกษา สถานศึกษา อาจกำหนดโครงสร้างหรือองค์ประกอบของหลักสูตร ที่อาจประกอบด้วย จุดหมาย โครงสร้าง เนื้อหา เนื้อหา กิจกรรม และการประเมินผล หรืออาจมี

องค์ประกอบอื่นๆ เพิ่มเติม ได้แก่ สื่อการเรียนการสอน จุดประสงค์รายวิชา เป็นต้น

แนวคิดในการพัฒนาหลักสูตรมีกระบวนการที่หลากหลายตามแนวคิดของนักการศึกษาหรือนักพัฒนาหลักสูตร โดยสรุปมีกระบวนการพัฒนาอย่างเป็นระบบ เริ่มตั้งแต่ระบบการวางแผนหลักสูตรหรือออกแบบหลักสูตรหรือร่างหลักสูตร ตามองค์ประกอบของหลักสูตร และมีการตรวจสอบความสอดคล้องและเหมาะสมขององค์ประกอบของหลักสูตร โดยผู้เชี่ยวชาญ และมีการปรับปรุงร่างหลักสูตรนั้น

จากนั้นเป็นระบบการนำหลักสูตรไปใช้ ซึ่งผู้สอนจะมีบทบาทสำคัญในการนำหลักสูตรไปใช้ มีการวางแผนการสอน การจัดการเรียนการสอน และวัดผลประเมินการเรียนการสอน เพื่อนำผลมาใช้ในการพัฒนาผู้เรียน และปรับปรุงการเรียนการสอนและนำไปใช้ในการปรับปรุงหลักสูตรต่อไป และระบบสุดท้ายเป็นระบบประเมินหลักสูตร ซึ่งมีรูปแบบในการประเมินหลักสูตรตามแนวคิดของนักพัฒนาหลักสูตรหลายท่าน ซึ่งการประเมินหลักสูตรมีความสำคัญต่อการตัดสินใจว่าหลักสูตรนั้นๆ จะยังคงใช้ต่อไป หรือจะต้องปรับปรุงหรือยุติการใช้

รูปแบบการประเมินหลักสูตรแบบชิปปี้ (CIPP Model) ของแดเนียล แอล สตัฟเฟิลบีมและคณะ (Stufflebeam et.al., 1971) ซึ่งเป็นการประเมินกระบวนการต่อเนื่องครอบคลุม กระบวนการจัดการเรียนการสอนและประเมินทั้งความก้าวหน้า (Formative evaluation) และประเมินสรุปรวม (Summative evaluation) สามารถใช้ควบคู่กับการบริหารโครงการเพื่อช่วยในการตัดสินใจ ซึ่งเป็นการประเมินแบบนำไปใช้ประโยชน์ได้จริง มีการประเมินหลักสูตรอย่างเป็นระบบ องค์ประกอบของการประเมินมุ่งประเมิน 4 ด้าน ดังนี้ คือ 1. การประเมินด้านบริบท (Context) เป็นการประเมินที่เกี่ยวกับสภาวะแวดล้อมของหลักสูตร เพื่อความสมเหตุสมผลของภูมิหลังที่มีอิทธิพลต่อการพัฒนาหลักสูตร เช่น ปรัชญา สภาพและความต้องการของสังคม นโยบายและแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555-2559) แผนการศึกษาแห่งชาติ ฉบับปรับปรุง (พ.ศ. 2552-2559) พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2 พ.ศ. 2545) การประเมินด้านบริบท (Context) ได้แก่ ปรัชญาของหลักสูตร วัตถุประสงค์ของหลักสูตร โครงสร้างของหลักสูตรและรายวิชา 2. การประเมินด้านปัจจัยหรือตัวป้อน (Input) เป็นการประเมินผลเกี่ยวกับทรัพยากรต่างๆ ได้แก่ คุณวุฒิ

และผลงานของอาจารย์ประจำหลักสูตรและอาจารย์ผู้สอน พื้นฐานของผู้เรียน/เงื่อนไขการรับนิสิต อาคารเรียน/ห้องเรียน/สื่อ และวัสดุอุปกรณ์การเรียนการสอน และงบประมาณ 3. การประเมินด้านกระบวนการ (Process) เป็นการประเมินผลการบริหารจัดการหลักสูตร การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ การจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร การวัดและประเมินผลการเรียนรู้ และการจัดระบบอาจารย์ที่ปรึกษา และ 4. การประเมินด้านผลผลิต (Product) เป็นการประเมินผลสิ่งที่เกิดจากการใช้หลักสูตร ได้แก่ คุณลักษณะบัณฑิตที่พึงประสงค์ ผลการเรียนรู้สำคัญตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับปริญญาตรี สาขาครุศาสตร์และสาขาศึกษาศาสตร์ (หลักสูตร 5 ปี) ความพึงพอใจของนิสิตต่อหลักสูตร และความพึงพอใจของผู้บริหารและครูพี่เลี้ยงต่อนิสิต

ภาควิชาการจัดการเรียนรู้ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา เป็นหน่วยงานหนึ่งที่ผลิตบัณฑิตทางการศึกษา จัดการเรียนการสอนในระดับปริญญาตรี ปริญญาโท และปริญญาเอกทางการศึกษา ซึ่งในระดับปริญญาตรีมีหลักสูตรการศึกษาบัณฑิต 5 ปี (หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2554) จำนวน 14 สาขาวิชา ได้แก่ สาขาวิชาการสอนชีววิทยา สาขาวิชาการสอนฟิสิกส์ สาขาวิชาการสอนเคมี สาขาวิชาการสอนวิทยาศาสตร์ทั่วไป สาขาวิชาการศึกษาปฐมวัย สาขาวิชาการสอนภาษาไทย สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ สาขาวิชาการสอนภาษาจีน สาขาวิชาการสอนภาษาญี่ปุ่น สาขาวิชาการสอนคณิตศาสตร์ สาขาวิชาการสอนศิลปะ สาขาวิชาการสอนสังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม สาขาวิชาการสอนนาฏยสังคีต และสาขาวิชาการสอนสุขศึกษาและพลศึกษา ที่เปิดการเรียนการสอนมาตั้งแต่ปีการศึกษา 2554 ซึ่งจะครบวงรอบการใช้หลักสูตรในปีการศึกษา 2558 และจะต้องมีการปรับปรุงหลักสูตรเพื่อให้เป็นไปตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2552 เมื่อวันที่ 2 กรกฎาคม พ.ศ. 2552 ข้อ 8 ที่กล่าวไว้ว่า ให้สถาบัน อุดมศึกษาจัดให้มีการประเมินเพื่อ

พัฒนาหลักสูตรอย่างต่อเนื่องอย่างน้อยทุกๆ 5 ปี เพื่อให้สามารถพัฒนาคุณภาพการศึกษาและผลิตบัณฑิตที่มีคุณภาพให้สอดคล้องกับกรอบมาตรฐานคุณวุฒิสาขาครุศาสตร์ ศึกษาศาสตร์ และเป็นไปตามมาตรฐานและตัวชี้วัดการประกันคุณภาพการศึกษาระดับอุดมศึกษาของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา สำนักงานรับรองมาตรฐานการศึกษาแห่งชาติ และกรอบมาตรฐานวิชาชีพของคุรุสภา 11 มาตรฐาน

ภาควิชาการจัดการเรียนรู้ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพาจึงได้เห็นความสำคัญและความจำเป็นที่ต้องประเมินหลักสูตรการศึกษาระดับบัณฑิต (หลักสูตร 5 ปี) สาขาวิชาการสอนศิลปะ (หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2554) ซึ่งเป็นหลักสูตรหนึ่งในหลักสูตรระดับปริญญาตรี ตามกระบวนการประเมินในรูปแบบซีปปี้ (CIPP model) ซึ่งประกอบด้วย ด้านบริบท ด้านปัจจัย ด้านกระบวนการ และด้านผลผลิต ตามความคิดเห็นของผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องในหลักสูตร อันได้แก่ อาจารย์ประจำหลักสูตร อาจารย์ผู้สอน นิสิตรหัส 54 ที่ปฏิบัติการสอนในสถานศึกษา ผู้บริหารสถานศึกษา และครูพี่เลี้ยงของนิสิตรหัส 54 ที่ปฏิบัติการสอนในสถานศึกษา และผู้เชี่ยวชาญ เพื่อนำผลที่ได้มาใช้เป็นแนวทางในการปรับปรุงหลักสูตรการศึกษาระดับบัณฑิตสาขาวิชาการสอนศิลปะให้มีคุณภาพเหมาะสมกับสถานการณ์ปัจจุบันและมีประสิทธิภาพมากขึ้น อันจะเกิดผลประโยชน์สูงสุดกับนิสิตซึ่งจะเป็นกำลังสำคัญของประเทศต่อไปในอนาคต

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อประเมินหลักสูตรการศึกษาระดับบัณฑิต (หลักสูตร 5 ปี) สาขาวิชาการสอนศิลปะ (หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2554) คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา ตามกรอบการประกันคุณภาพการศึกษาภายในระดับหลักสูตร พ.ศ. 2557 (Internal Quality Assurance: IQA)

2. เพื่อประเมินหลักสูตรการศึกษาระดับบัณฑิต (หลักสูตร 5 ปี) สาขาวิชาการสอนศิลปะ (หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2554) คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2552 (Thai Qualification Framework: TQF)

3. เพื่อประเมินหลักสูตรการศึกษาระดับบัณฑิต (หลักสูตร 5 ปี) สาขาวิชาการสอนศิลปะ (หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2554) คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา ตามรูปแบบซีปปี้ (CIPP model)

3.1 ประเมินด้านบริบท

3.2 ประเมินด้านปัจจัยนำเข้า

3.3 ประเมินด้านกระบวนการ

3.4 ประเมินด้านผลผลิต

ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย

1. ได้ทราบผลการประเมินหลักสูตรการศึกษาระดับบัณฑิต (หลักสูตร 5 ปี) สาขาวิชาการสอนศิลปะ (หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2554) คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา

2. ได้นำผลการประเมินหลักสูตรการศึกษาระดับบัณฑิต (หลักสูตร 5 ปี) สาขาวิชาการสอนศิลปะ (หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2554) คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา มาใช้เป็นแนวทางในการปรับปรุงหลักสูตรการศึกษาระดับบัณฑิต (หลักสูตร 5 ปี) สาขาวิชาการสอนศิลปะ

3. เป็นแนวทางในการประเมินหลักสูตรที่ใช้รูปแบบซีปปี้ (CIPP model) ในการประเมิน

ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงประเมิน (Evaluative Research) เพื่อประเมินหลักสูตรการศึกษาระดับบัณฑิต (หลักสูตร 5 ปี) สาขาวิชาการสอนศิลปะ โดยใช้รูปแบบการประเมิน แบบซีปปี้ (CIPP Model) ซึ่งประเมิน

ใน 4 ด้าน ดังนี้ 1. ด้านบริบท 2. ด้านปัจจัยนำเข้า
3. ด้านกระบวนการ 4. ด้านผลผลิต โดย

ด้านบริบท ประกอบด้วย ปรัชญาของหลักสูตร
วัตถุประสงค์ของหลักสูตร กลยุทธ์ของหลักสูตร โครงสร้าง
ของหลักสูตร รายวิชาที่เปิดสอน

ด้านปัจจัยนำเข้า ประกอบด้วย คุณวุฒิ
ผลงานของอาจารย์ประจำหลักสูตร พื้นฐานของผู้เรียน/
เงื่อนไขในการรับนิสิตที่เข้าศึกษา อาคารเรียน/ห้องเรียน/
สื่อวัสดุอุปกรณ์ การจัดสภาพแวดล้อม งบประมาณ

ด้านกระบวนการ ประกอบด้วย การบริหาร
จัดการหลักสูตร การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ การจัด
กิจกรรมเสริมหลักสูตร/โครงการ การวัดและประเมินผล
การเรียนรู้ การจัดระบบอาจารย์ที่ปรึกษา

ด้านผลผลิต ประกอบด้วย คุณลักษณะบัณฑิต
ที่พึงประสงค์ ผลการเรียนรู้สำคัญตามกรอบมาตรฐาน
คุณวุฒิระดับปริญญาตรี สาขาครุศาสตร์และสาขา
ศึกษาศาสตร์ (หลักสูตร 5 ปี) ความพึงพอใจของนิสิต
ต่อหลักสูตร และความพึงพอใจของผู้บริหารและ
ครูพี่เลี้ยงต่อนิสิต และมีการแบ่งรายละเอียดหัวข้อ
เพื่อให้สอดคล้องกับกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับ
อุดมศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2552 เรื่อง มาตรฐานคุณวุฒิ
ระดับปริญญาตรี สาขาครุศาสตร์และสาขาศึกษาศาสตร์

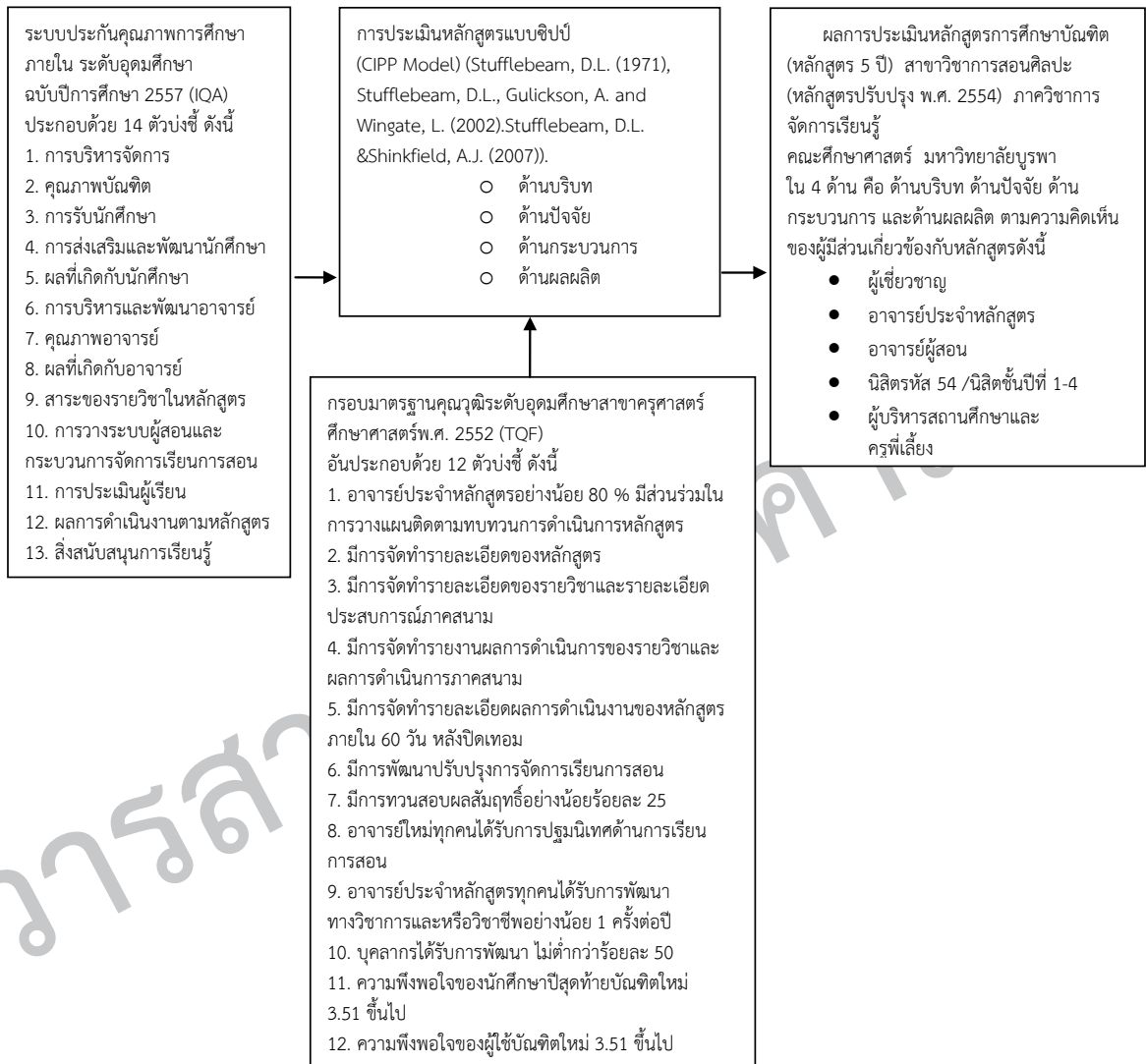
(หลักสูตรห้าปี) (TQF) และระบบประกันคุณภาพการ
ศึกษาภายใน ระดับอุดมศึกษาฉบับปีการศึกษา 2557
(IQA) ด้วย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่

1. ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 คน
2. อาจารย์ประจำหลักสูตรการศึกษาบัณฑิต
สาขาวิชาการสอนศิลปะ จำนวน 5 คน
3. อาจารย์ผู้สอนในหลักสูตรการศึกษาบัณฑิต
สาขาวิชาการสอนศิลปะ จำนวน 66 คน
4. ครูพี่เลี้ยงของนิสิตสาขาวิชาการสอนศิลปะ
รหัส 54 ที่ ปฏิบัติการสอนในสถานศึกษา จำนวน 26 คน
5. ผู้บริหารสถานศึกษาของสถานศึกษาที่นิสิต
สาขาวิชาการสอนศิลปะรหัส 54 ปฏิบัติการสอนในสถาน
ศึกษาจำนวน 23 คน
6. นิสิตรหัส 54 ที่กำลังฝึกปฏิบัติการสอน
ณ สถานศึกษา ในหลักสูตรการศึกษาบัณฑิต สาขา
วิชาการสอนศิลปะ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา
จำนวน 42 คน
7. นิสิตชั้นปีที่ 1-4 สาขาวิชาการสอนศิลปะ
คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา จำนวน 148 คน

กรอบแนวคิดที่ใช้ในการวิจัย

ภาพประกอบที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงประเมิน (Evaluative Research) เพื่อประเมินหลักสูตรการศึกษาระดับบัณฑิต (หลักสูตร 5 ปี) สาขาวิชาการสอนศิลปะ (หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2554) คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา โดยมีขั้นตอนการดำเนินการวิจัยดังนี้

1. การศึกษาแนวคิดในการประเมินหลักสูตร
2. การกำหนดแนวคิดในการประเมินหลักสูตรตามรูปแบบซีบีพี และกำหนดให้เป็นไปตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2552 เรื่อง มาตรฐานคุณวุฒิระดับปริญญาตรี สาขาครุศาสตร์ และสาขาศึกษาศาสตร์ (หลักสูตรห้าปี) (TQF) และระบบ

ประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับอุดมศึกษา ฉบับ
ปีการศึกษา 2557 (IQA)

3. การพัฒนาเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
4. การเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบสอบถาม
ความคิดเห็น และแบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง
เกี่ยวกับหลักสูตรการศึกษาบัณฑิต (หลักสูตร 5 ปี)
สาขาวิชาการสอนศิลปะ (หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2554)
จำแนกตามกลุ่มผู้ให้ข้อมูล ได้แก่ ผู้เชี่ยวชาญ อาจารย์
ประจำหลักสูตร อาจารย์ผู้สอน นิสิต ผู้บริหารสถาน
ศึกษาและครูพี่เลี้ยง ซึ่งเป็นแบบสอบถามตามระบบการ
ประเมินแบบซิปป์ 4 ด้าน ประกอบด้วย ด้านบริบท ด้าน
ปัจจัย ด้านกระบวนการ ด้านผลผลิต และแบบสอบถาม
ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ
พ.ศ. 2552 เรื่อง มาตรฐานคุณวุฒิระดับปริญญาตรี
สาขาครุศาสตร์และสาขาศึกษาศาสตร์ (หลักสูตรห้าปี)
(TQF) และระบบประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับ
อุดมศึกษาฉบับปีการศึกษา 2557 (IQA)

ขั้นตอนการพัฒนาเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. ศึกษาเอกสารหลักสูตรการศึกษาบัณฑิต
(หลักสูตร 5 ปี) สาขาวิชาการสอนศิลปะ (หลักสูตรปรับปรุง
พ.ศ. 2554) คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา

2. ศึกษาเอกสาร ตำรา เกี่ยวกับการประเมิน
หลักสูตร รูปแบบการประเมินหลักสูตร ระบบประกัน
คุณภาพการศึกษาภายใน ระดับอุดมศึกษา ฉบับ
ปีการศึกษา 2557 และกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับ
อุดมศึกษาสาขาครุศาสตร์ ศึกษาศาสตร์

3. สร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย

- 3.1 แบบสัมภาษณ์สำหรับผู้เชี่ยวชาญ

- 3.2 แบบสัมภาษณ์ และแบบสอบถาม

ความคิดเห็นสำหรับอาจารย์ประจำหลักสูตร

- 3.3 แบบสอบถามความคิดเห็นสำหรับอาจารย์
ผู้สอน นิสิต ผู้บริหารสถานศึกษาและครูพี่เลี้ยงมีลักษณะ
เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับของลิเคิร์ต
(Likert)

4. นำแบบสัมภาษณ์ และแบบสอบถาม
ความคิดเห็น ไปให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความเที่ยงตรง
เชิงโครงสร้าง ความเหมาะสมและความถูกต้องของภาษา
แล้วนำข้อเสนอแนะที่ได้มาปรับปรุงแก้ไข และทำการ
ปรับปรุงเพื่อให้ได้แบบสัมภาษณ์และแบบสอบถามฉบับ
จริงที่นำไปใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยใน
การเก็บรวบรวมข้อมูลแบ่งเป็น 5 กลุ่ม ดังนี้คือ กลุ่ม
ผู้เชี่ยวชาญ, กลุ่มอาจารย์ประจำหลักสูตร กลุ่มอาจารย์
ผู้สอน, กลุ่มนิสิต, กลุ่มครูพี่เลี้ยงและผู้บริหารสถานศึกษา
โดย ทำหนังสือขอความอนุเคราะห์และขอความร่วมมือใน
การตอบแบบสอบถาม สำหรับแบบสัมภาษณ์ทำโดย ทำ
หนังสือนัดหมายเวลาและสถานที่ในการสัมภาษณ์ ดำเนิน
การสัมภาษณ์และบันทึกข้อมูลลงในแบบสัมภาษณ์ โดย
ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลจากแบบสอบถามและ
แบบสัมภาษณ์ด้วยตนเอง

การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูลของการวิจัยนี้ ผู้วิจัยใช้
การวิเคราะห์ข้อมูลทั้งในเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ ดังนี้

1. ข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถาม ผู้วิจัยตรวจสอบ
ความสมบูรณ์ของแบบสอบถามแต่ละฉบับ จากนั้นนำ
แบบสอบถามมาวิเคราะห์เชิงปริมาณโดยการหาค่าเฉลี่ย
ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และแปลความหมายโดยใช้
เกณฑ์ต่อไปนี้

คะแนนเฉลี่ย 4.51-5.00 หมายถึง
มีความคิดเห็นที่เหมาะสมในระดับมากที่สุด

คะแนนเฉลี่ย 3.51-4.50 หมายถึง
มีความคิดเห็นว่าเป็นเหมาะสมในระดับมาก

คะแนนเฉลี่ย 2.51-3.50 หมายถึง
มีความคิดเห็นว่าเป็นเหมาะสมในระดับปานกลาง

คะแนนเฉลี่ย 1.51-2.50 หมายถึง
มีความคิดเห็นว่าเป็นเหมาะสมในระดับน้อย

คะแนนเฉลี่ย 1.00-1.50 หมายถึง
มีความคิดเห็นว่าเป็นเหมาะสมในระดับน้อยที่สุด

สำหรับข้อมูลจากแบบสอบถามส่วนที่เป็น
ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมจะทำการวิเคราะห์เชิงคุณภาพ

2. ข้อมูลจากแบบสัมภาษณ์ ผู้วิจัยทำการ
วิเคราะห์เชิงคุณภาพและเขียนบรรยายเป็นความเรียง

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลและการแปลความหมาย
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้กำหนดสัญลักษณ์ เพื่อ
ใช้แทนความหมาย ดังนี้

μ แทน ค่าคะแนนเฉลี่ย

σ แทน ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการวิจัย

ผู้วิจัยแบ่งการนำเสนอผลงานวิจัยการ
ประเมินหลักสูตรการศึกษาระดับมัธยมศึกษา (หลักสูตร 5 ปี)
สาขาวิชาการสอนศิลปะ (หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2554)
คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา ดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการประเมินหลักสูตรการ
ศึกษาระดับมัธยมศึกษา (หลักสูตร 5 ปี) สาขาวิชาการสอนศิลปะ
(หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2554) คณะศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยบูรพา ตามกรอบการประกันคุณภาพ
การศึกษาภายในระดับหลักสูตร พ.ศ. 2557 (Internal
Quality Assurance: IQA)

จากผลการประเมินหลักสูตรตามระบบ
ประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับอุดมศึกษา
ฉบับปีการศึกษา 2557 (IQA) นั้นพบว่าผ่านเกณฑ์
ทั้ง 14 ตัวบ่งชี้

ตอนที่ 2 ผลการประเมินหลักสูตรการ
ศึกษาระดับมัธยมศึกษา (หลักสูตร 5 ปี) สาขาวิชาการสอนศิลปะ
(หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2554) คณะศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยบูรพา ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับ
อุดมศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2552 (Thai Qualification
Framework: TQF)

จากผลการประเมินหลักสูตรตามกรอบ
มาตรฐานคุณวุฒิระดับปริญญาตรี สาขาครุศาสตร์
และสาขาศึกษาศาสตร์ (หลักสูตรห้าปี) นั้น พบว่า
ผ่านเกณฑ์ทั้ง 11 ตัวบ่งชี้

ตอนที่ 3 ผลการประเมินหลักสูตรการศึกษาระดับ
มัธยมศึกษา (หลักสูตร 5 ปี) สาขาวิชาการสอนศิลปะ
(หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2554) คณะศึกษาศาสตร์ ตาม
รูปแบบซีบีบี (CIPP model)

1. ประเมินด้านบริบท
2. ประเมินด้านปัจจัยนำเข้า
3. ประเมินด้านกระบวนการ
4. ประเมินด้านผลผลิต

ตารางที่ 1 ผลการประเมินหลักสูตรด้านบริบทของผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง

ผู้ประเมิน	μ	σ	แปลผล
อาจารย์ประจำหลักสูตร	4.69	0.12	มากที่สุด
อาจารย์ผู้สอน	4.48	0.26	มาก
นิสิตรหัส 54	4.36	0.15	มาก
นิสิตชั้นปีที่ 1 - 4	4.30	0.12	มาก
โดยภาพรวม	4.45	0.16	มาก

จากตารางที่ 1 พบว่า ความพึงพอใจด้านบริบทของหลักสูตรโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\mu = 4.45$, $\sigma = 0.16$) โดยอาจารย์ประจำหลักสูตร มีความพึงพอใจในระดับมากที่สุด ($\mu = 4.69$ $\sigma = 0.12$) ส่วนอาจารย์ผู้สอน นิสิตรหัส 54 และนิสิตชั้นปีที่ 1 - 4 มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก ($\mu = 4.48 - 4.36 - 4.30$, $\sigma = 0.26 - 0.15 - 0.12$) ตามลำดับ

ตารางที่ 2 ผลการประเมินหลักสูตรด้านปัจจัยนำเข้าของผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง

ผู้ประเมิน	μ	σ	แปลผล
อาจารย์ประจำหลักสูตร	3.86	0.30	มาก
อาจารย์ผู้สอน	4.03	0.35	มาก
นิสิตรหัส 54	3.41	0.50	ปานกลาง
นิสิตชั้นปีที่ 1 - 4	3.47	0.72	ปานกลาง
โดยภาพรวม	3.69	0.46	มาก

จากตารางที่ 2 พบว่า ความพึงพอใจด้านปัจจัยนำเข้าของหลักสูตรโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\mu = 3.69$, $\sigma = 0.46$) โดยอาจารย์ประจำหลักสูตร และอาจารย์ผู้สอน มีความพึงพอใจในระดับมาก ($\mu = 3.86 - 4.03$, $\sigma = 0.30 - 0.35$) ตามลำดับ ส่วนนิสิตรหัส 54 และนิสิตชั้นปีที่ 1 - 4 มีความพึงพอใจอยู่ในระดับปานกลาง ($\mu = 3.41 - 3.47$, $\sigma = 0.50 - 0.72$) ตามลำดับ

ตารางที่ 3 ผลการประเมินหลักสูตรด้านกระบวนการของผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง

ผู้ประเมิน	μ	σ	แปลผล
อาจารย์ประจำหลักสูตร	4.60	0.44	มากที่สุด
อาจารย์ผู้สอน	4.61	0.41	มากที่สุด
นิสิตรหัส 54	4.36	0.10	มาก
นิสิตชั้นปีที่ 1 - 4	4.05	0.57	มาก
โดยภาพรวม	4.40	0.38	มาก

จากตารางที่ 3 พบว่า ความพึงพอใจด้านกระบวนการของหลักสูตรโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\mu = 4.40$, $\sigma = 0.38$) โดยอาจารย์ประจำหลักสูตร และอาจารย์ผู้สอนมีความพึงพอใจในระดับมากที่สุด ($\mu = 4.60 - 4.61$, $\sigma = 0.44 - 0.41$) ตามลำดับ ส่วนนิสิตรหัส 54 และนิสิตชั้นปีที่ 1 - 4 มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก ($\mu = 4.36 - 4.05$, $\sigma = 0.10 - 0.57$) ตามลำดับ

ตารางที่ 4 ผลการประเมินหลักสูตรด้านผลผลิตของผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง

ผู้ประเมิน	μ	σ	แปลผล
อาจารย์ประจำหลักสูตร	4.43	0.76	มาก
อาจารย์ผู้สอน	4.16	0.56	มาก
ผู้บริหารสถานศึกษาและครูพี่เลี้ยง	4.31	0.47	มาก
นิสิตรหัส 54	4.27	0.51	มาก
นิสิตชั้นปีที่ 1 - 4	4.08	0.60	มาก
โดยภาพรวม	4.25	0.58	มาก

จากตารางที่ 4 พบว่า ความพึงพอใจด้านผลผลิต โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\mu = 4.25$, $\sigma = 0.58$) โดยอาจารย์ประจำหลักสูตร มีความพึงพอใจมากที่สุด ($\mu = 4.43$, $\sigma = 0.76$) รองลงมาคือ ผู้บริหารสถานศึกษาและครูพี่เลี้ยง นิสิตรหัส 54 อาจารย์ผู้สอน และนิสิตชั้นปีที่ 1-4 ($\mu = 4.31 - 4.27 - 4.16 - 4.08$, $\sigma = 0.76 - 0.47 - 0.51 - 0.60$) ตามลำดับ

สรุปและอภิปรายผล

จากการศึกษาวิจัยเพื่อประเมินหลักสูตร การศึกษาระดับบัณฑิต (หลักสูตร 5 ปี) ครั้งนี้ ของสาขา

วิชาการสอนศิลปะ ที่ใช้รูปแบบการประเมินแบบซิปป์ (CIPP Model) และประเมินตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิ ระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2552 เรื่อง มาตรฐานคุณวุฒิระดับปริญญาตรี สาขาครุศาสตร์และสาขาศึกษาศาสตร์ (หลักสูตรห้าปี) (TQF) และระบบประกันคุณภาพ การศึกษาภายใน ระดับอุดมศึกษาฉบับปีการศึกษา 2557 (IQA) นั้นสรุปได้ว่า ผลประเมินผลในภาพรวมตามรูปแบบซิปป์มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ($\mu = 4.19$, $\sigma = 0.39$) โดยมีรายละเอียดทั้ง 4 ด้าน คือ 1. ด้านบริบท 2. ด้านปัจจัยนำเข้า 3. ด้านกระบวนการ 4. ด้านผลผลิต ดังในตารางที่ 5

ตารางที่ 5 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นของผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในด้านต่างๆ

ด้านที่ทำการศึกษา	μ	σ	แปลผล
ด้านบริบท	4.45	0.16	มาก
ด้านปัจจัยนำเข้า	3.69	0.46	มาก
ด้านกระบวนการ	4.40	0.38	มาก
ด้านผลผลิต	4.25	0.58	มาก
รวม	4.19	0.39	มาก

ส่วนผลการประเมินตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2552 เรื่อง มาตรฐานคุณวุฒิระดับปริญญาตรี สาขาครุศาสตร์และสาขาศึกษาศาสตร์ (หลักสูตรห้าปี) (TQF) และระบบ

ประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับอุดมศึกษาฉบับปีการศึกษา 2557 (IQA) นั้นผลการประเมินผ่านทุกตัวบ่งชี้ มีประเด็นที่สมควรนำมาอภิปรายเพิ่มเติมเพื่อความสมบูรณ์ของเนื้อหา ง่ายต่อการทำความเข้าใจและช่วยให้สามารถเห็น ข้อดีและข้อที่ควรปรับปรุงพัฒนา

ของหลักสูตรในรายละเอียด ซึ่งสามารถนำมาใช้ในการพัฒนาหลักสูตรและการนำไปใช้เป็นประโยชน์แก่ผู้สนใจ โดยผู้วิจัยแบ่งประเด็นนำมาอภิปรายเป็นข้อๆ ดังนี้

1. ในด้านบริบทของหลักสูตร ผู้ประเมินมีความคิดเห็นว่าหลักสูตรมีความสอดคล้องกับความต้องการของนิสิตและสภาพสังคมปัจจุบันนับว่าเป็นข้อดี ซึ่งสอดคล้องกับจรรยา ดาสา (2553, หน้า 46) และ รุ่งทิวา จักรกร (2527, หน้า 6-7) ที่กล่าวว่าหลักสูตรที่ดีต้องสอดคล้องกับสภาพสังคม เศรษฐกิจและการปกครองของประเทศ แต่ก็มีข้อเสนอจากผู้เชี่ยวชาญและผู้ทรงคุณวุฒิที่มาตอบแบบสัมภาษณ์และวิพากษ์หลักสูตรว่าถ้าจะพัฒนาหลักสูตรต่อไปควรคาดการณ์แนวโน้มของการพัฒนาของสภาพการณ์ต่างไว้อีก 10 ปีข้างหน้าเพื่อจะได้พัฒนาหลักสูตรใหม่ที่จะผลิตนิสิตเพื่อเป็นบัณฑิตที่ตอบรับกับการพัฒนาสังคม เศรษฐกิจและการปกครองของประเทศในอนาคตต่อไป

2. ในด้านปัจจัยนำเข้า พบว่านิสิตมีพื้นฐานที่ดีทางด้านศิลปะ เนื่องจากมีระบบการคัดเลือกที่เหมาะสม ซึ่งเป็นข้อดีของหลักสูตรแต่จะทำให้ได้นิสิตที่ดียิ่งขึ้นอาจจะทำการคัดเลือกโดยวัดทางด้านทักษะและเจตคติเพิ่มขึ้น นิสิตและอาจารย์ผู้สอนมีความเห็นว่าคุณภาพแวดล้อมเพื่อการเรียนรู้ สิ่งสนับสนุนการเรียนรู้มีความเหมาะสมโดยรวมในระดับมาก แต่มีบางส่วนที่คิดว่าควรเตรียมความพร้อมเพิ่มจำนวนสิ่งต่างๆ เช่น สื่อและวัสดุอุปกรณ์การเรียนการสอน อาคาร ห้องเรียนเพิ่มขึ้นเพื่อรองรับกับจำนวนนิสิตที่เพิ่มขึ้น ซึ่งขณะนี้ทางคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพาก็ได้มีโครงการปรับปรุงและพัฒนาในด้านนี้แล้ว

3. ในด้านกระบวนการ ผู้ประเมินส่วนใหญ่มีความเห็นว่าการดำเนินการที่เหมาะสมอยู่ในระดับมาก ไม่ว่าจะเป็นการจัดอาจารย์ผู้สอนที่มีคุณวุฒิและตรงตามสาขาวิชา ปรับเนื้อหาวิชาให้มีความเหมาะสมกับสภาพการเปลี่ยนแปลงในปัจจุบัน การวัดและประเมินผลมีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ ซึ่งเป็นข้อดี แต่มี

ข้อเสนอเพิ่มเติมว่า ในการติดตามและประเมินผลหลักสูตรสามารถทำได้ในระหว่างการใช้หลักสูตรเพื่อให้มีข้อมูลมาปรับปรุงในระหว่างการใช้หลักสูตรทำให้ได้หลักสูตรที่มีประสิทธิภาพ และคุณภาพยิ่งขึ้น โดยไม่ต้องรอให้สิ้นสุดการใช้หลักสูตรหรือครบวงรอบการประเมินหลักสูตร

4. ในด้านผลผลิต ผู้ประเมินมีความเห็นว่าคุณณลักษณะที่พึงประสงค์ของนิสิต และ สมรรถภาพที่ในตัวนิสิตมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากเช่นกัน สำหรับความพึงพอใจต่อการปฏิบัติงานของนิสิตตามผลการเรียนรู้สำคัญที่สอดคล้องกับกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับปริญญาตรีก็อยู่ในระดับมากเช่นกัน โดยเฉพาะในกลุ่มกลุ่มครูที่เลี้ยงและผู้บริหารสถานศึกษาที่ได้เขียนข้อเสนอแนะเพิ่มเติมอยากให้นิสิตสาขาการสอนศิลปะไปปฏิบัติงานเพิ่มขึ้นและ มีความพึงพอใจต่อการปฏิบัติงานของนิสิต ขณะไปปฏิบัติงานในโรงเรียนเป็นอย่างมาก

5. ในการประเมินตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2552 เรื่อง มาตรฐานคุณวุฒิระดับปริญญาตรี สาขาครุศาสตร์และสาขาศึกษาศาสตร์ (หลักสูตรห้าปี) (TQF) และระบบประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับอุดมศึกษาฉบับปีการศึกษา 2557 (QA) นั้นผลการประเมินผ่านทุกตัวบ่งชี้และผลการประเมินสอดคล้องกัน นอกจากนี้ผู้วิจัยได้ข้อสรุปจากการเสนอแนะในการวิพากษ์หลักสูตร พบว่า มีความเหมือนกันในบางหัวข้อของการประเมินในรูปแบบชิปป (CIPP Model) และการประเมินตัวบ่งชี้ของ TQF และ QA ซึ่งสามารถนำมาปรับปรุงพัฒนารายการตัวบ่งชี้และการประเมินในรูปแบบที่แยกเป็นด้านต่างๆ และนำใช้ร่วมกันได้ และน่าจะสามาารถเขียนเป็นรายงานการประเมินฉบับเดียวกันได้เพื่อตอบโจทย์ในทุกๆ ด้านของกรอบการประเมินในปัจจุบันได้ดี เพื่อลดเวลาในการทำการประเมินที่ซ้ำซ้อนและทำให้การประเมินที่ได้มีประสิทธิภาพมากขึ้นและนำไปสู่การพัฒนาหลักสูตรที่ดียิ่งขึ้นต่อไป

ข้อเสนอแนะในการนำผลวิจัยไปใช้

1. สามารถนำข้อสรุปที่ได้จากการประเมินหลักสูตรไปปรับปรุงในส่วนที่ยังไม่สมบูรณ์ให้มีความสมบูรณ์และมีความสอดคล้องกันในทุกด้านขององค์ประกอบของหลักสูตร

2. สามารถนำข้อมูลต่างๆ ที่ได้ไปใช้เป็นแนวทางในการวางกรอบแนวคิดในการพัฒนาเป็นหลักสูตรที่มีความใกล้เคียงกับหลักสูตรนี้ไว้ใช้ได้ต่อไป

3. สามารถใช้ข้อมูลจากการประเมินหลักสูตรไปพัฒนาศักยภาพสถานศึกษาและสถาบันต่างๆ ที่ผลิตบัณฑิตอยู่ในปัจจุบันให้มีการพัฒนาในด้านต่างๆ ให้มีความสมบูรณ์มากยิ่งขึ้นให้ตรงตามกรอบการประกันคุณภาพการศึกษาภายในระดับหลักสูตร พ.ศ. 2557 (Internal Quality Assurance: IQA) ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2552 (Thai Qualification Framework: TQF)

ข้อเสนอแนะเพื่อการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการประเมินหลักสูตรการศึกษาบัณฑิตสาขาวิชาการสอนศิลปะและสาขาอื่นๆ เป็นระยะอย่างต่อเนื่อง เพื่อนำข้อมูลที่ได้มาปรับปรุงหลักสูตรให้มีความทันสมัยเหมาะสมกับปัจจุบัน และเป็นแนวทางในการปรับปรุงคุณภาพของผู้สำเร็จการศึกษาให้มีมาตรฐานตรงกับความต้องการของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในสังคม

2. การประเมินหลักสูตรอาจทำการสังเคราะห์รูปแบบของการประเมินหลักสูตรตามแนวคิดต่างๆ เพื่อนำมาใช้ในการประเมินได้อย่างชัดเจนและครอบคลุมยิ่งขึ้น

3. ควรมีการประยุกต์วิธีการประเมินเชิงคุณภาพควบคู่กับวิธีการประเมินเชิงปริมาณเพื่อให้ได้ข้อมูลเกี่ยวกับหลักสูตร และการใช้หลักสูตรที่ลึกซึ้งยิ่งขึ้น

4. ควรทำการวิจัยเกี่ยวกับการประเมินประสิทธิภาพในการจัดการเรียนการสอนของคณาจารย์ คณะศึกษาศาสตร์ในทุกสาขาวิชาที่มีการผลิตบัณฑิต

5. ควรทำการวิจัยเพื่อหาแนวทางการพัฒนาศักยภาพของบัณฑิต คณะศึกษาศาสตร์ให้เป็นผู้ที่มีขีดความสามารถในทางวิชาชีพขั้นสูง

6. ควรเพิ่มรายละเอียดขอบเขตและแนวทางการประเมินหลักสูตร (Evaluation Framework) 6 มิติอันประกอบด้วย วัตถุประสงค์การประเมินหรือสิ่งที่จะประเมิน ตัวบ่งชี้ แหล่งข้อมูล วิธีวัดหรือเครื่องมือ วิธีวิเคราะห์ทางสถิติ และเกณฑ์

เอกสารอ้างอิง

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2542). *พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ*. พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว
- “ข้อบังคับคุรุสภาว่าด้วยมาตรฐานวิชาชีพและจรรยาบรรณของวิชาชีพ พ.ศ. 2548” ราชกิจจานุเบกษา เล่ม 122 ตอนพิเศษ 76 ง
- คณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, สำนักงาน. (2545). *พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 (ฉบับปรับปรุง) พ.ศ. 2545*. กรุงเทพมหานคร: อัมรินทร์พรินต์ติ้ง
- คณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, สำนักงาน. (2554). *สรุปสาระสำคัญของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่สิบเอ็ด พ.ศ. 2555 - 2559*. กรุงเทพฯ : สหมิตรพรินต์ติ้งแอนด์พับลิชชิ่ง
- คณะกรรมการการอุดมศึกษา, สำนักงาน กระทรวงศึกษาธิการ. (ม.ป.ป.). *กรอบมาตรฐานคุณวุฒิ ระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2552 (Thai Qualifications Framework for Higher Education) (TQF:HED)*. กรุงเทพมหานคร: สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา
- จรรยา ดาสา และคณะ. (2553). *การประเมินและติดตามผลหลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิทยาศาสตร์ศึกษา (แผน ข) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ*. ศูนย์วิทยาศาสตร์ศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
- รุ่งทิwa จักรกร. (2527). *วิธีสอนทั่วไป*. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
- สำนักงานมาตรฐานและคุณภาพอุดมศึกษา (2557). *คู่มือการประกันคุณภาพใน ระดับอุดมศึกษา ฉบับปีการศึกษา 2557*. กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา
- สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา (2553). *แผนการศึกษาแห่งชาติ ฉบับปรับปรุง (พ.ศ.2552 – 2559): ฉบับสรุป*. พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพฯ : บริษัท พรักหวานกราฟฟิค
- วิชัย วงษ์ใหญ่. (2537). *กระบวนการพัฒนาหลักสูตรและการสอน: ภาคปฏิบัติ*. กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น
- Stufflebeam, D. L. (1971). The relevance of the CIPP evaluation model for educational accountability. *Journal of Research and Development in Education*. 5(1), pp. 19-25.
- Stufflebeam, D. L., Gulickson, A., and Wingate, L. (2002). *The Spirit of Consuelo: An Evaluation of Ke Aka Hōona*. The Evaluation Center, Western Michigan University.
- Stufflebeam, D.L. & Shinkfield, A. J. (2007). *Evaluation Theory, Models and Applications*. San Francisco: Jossey-Bass.